

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Αναζήτησε αυτόν τον άνθρωπο, σε παρακαλώ, και με την πιο μεγάλη φροντίδα είτε στείλ' τον στη Ρώμη είτε φέρ' τον μαζί σου επιστρέφοντας από την Έφεσο. Μη σε απασχολήσει πόσο κοστίζει ο άνθρωπος (αυτός). Γιατί είναι μικρής αξίας όποιος είναι τόσο τιποτένιος. Αλλά, από την ελεεινή πράξη και το θράσος του δούλου, τόσο οργίστηκε ο Αίσωπος, ώστε τίποτε δεν θα μπορούσε να του είναι πιο ευχάριστο από την επανάκτηση του δραπέτη.

Αυτές (τις εικόνες) εγώ, στην επιθυμία μου να διοικήσω σωστά και να διαχειριστώ την πολιτεία, πάντα τις έβαζα μπροστά μου ως πρότυπα. Με το να λατρεύω και να αναλογίζομαι τους έξοχους άνδρες διέπλαθα την ψυχή και το πνεύμα μου. Γιατί έτσι - επιδιώκοντας μόνο τον έπαινο και την τιμή και θεωρώντας ότι όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι θανάσιμοι κίνδυνοι είναι μικρής αξίας * - μπόρεσα να ριχτώ για τη σωτηρία σας σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.

* και μην υπολογίζοντας όλα τα βάσανα του σώματος και όλους τους θανάσιμους κινδύνους

Παρατηρήσεις

B1. superiore
minime
pretium
scelera
tantus dolor
nulla re
earum
gratiores
cui
meliora
re
mentium
omni
cruciatu

B2. investiganto
misistis
redeunt
deduxerit
non vis
essemus
adficeris (adficere)
potuisse
gererentur
administravisses
cultu
proposuissent
conformatum iri
expeti(v)ero
obiectura

Γ1 α. tu hominem noli investigare
tu hominem ne investigaveris

β. dum (tu) redis
[ή cum (tu) redis (cum χρονικός)]

γ. Epheso: απρόθετη αφαιρετική ως επιρρηματικός προσδιορισμός (ονόματος πόλης) που δηλώνει απομάκρυνση στη μετοχή rediens
tecum: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει συνοδεία στο ρήμα deduc
nihili: γενική της αξίας στο ρήμα est (αφηρημένη αξία)
dolore: αφαιρετική (οργανική) του μέσου στο ρήμα est adfectus
cupidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο ρήμα proponere (αναφέρεται στο υποκείμενο ego)
gerendi: γενική του γερουνδίου που λειτουργεί ως γενική αντικειμενική στο cupidus
tot: επιθετικός προσδιορισμός στο dimicationes
mortis: γενική επεξηγηματική στο pericula
me: αντικείμενο στο απαρέμφατο obicere (άμεση αυτοπάθεια)

Γ2 α. Δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με το συμπερασματικό σύνδεσμο ut συνοδευόμενο από το nihil, γιατί είναι αποφατική. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο est adfectus. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική (δυνητική), γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση. Ειδικότερα με χρόνο ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (est adfectus - κυρίως παρακείμενος) και σύμφωνα με την ιδιομορφία της ακολουθίας των χρόνων αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει συγχρονισμός δευτερεύουσας και κύριας στο μυαλό του ομιλητή.

β. hominibus excellentibus cogitandis (δεν είναι υποχρεωτική η έλξη, γιατί η αφαιρετική γερουνδίου είναι απρόθετη)

γ. Cicero dicit eas/illas se, cupidum bene gerendi et administrandi rem publicam, semper sibi proponere.